

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6643/2022-65

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Jadranki Liović Merkaš, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Sandre Špilek iz Zagreba, Kutinska ulica 22, OIB: 87935308237, zastupane po punomoćnici Zrinki Bojanić, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, zastupane po punomoćnici Sanji Porobija, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija iz Zagreba, radi isplate, nakon glavne, usmene i javne rasprave, održane i zaključene dana 11. lipnja 2026. u nazočnosti punomoćnice tužiteljice i zamjenice punomoćnice tuženika Silvije Crnogaća Ćorušić, odvjetnice iz Zagreba, dana 20. srpnja 2026., temeljem čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 04/08, 84/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25), dalje ZPP-a,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, isplatiti tužiteljici Sandri Špilek iz Zagreba, Kutinska ulica 22, OIB: 87935308237, novčanu tražbinu u iznosu od 14.789,70 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 1. listopada 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, kao i nadoknaditi mu prouzročeni parnični trošak u iznosu 6.113,65 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište,

uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke od 20. srpnja 2026. do isplate, sve u roku 15 dana.

II Odbija se tužiteljica s dijelom tužbenog zahtjeva za iznos 4.836,19 EUR zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama tekućima od 1. listopada 2015. do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana, kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je s tuženikom zaključila Ugovor o namjenskom kreditu 14. listopada 2005. prema kojem joj je tuženik, kao kreditor, odobrio i stavio na raspolaganje kredit u iznosu 102.174,60 CHF, protuvrijednost u kunama. Navedenim Ugovorom ugovoren je rok otplate kredita na 20 godina s dospeljećem tražbine tuženika s datumom 1. travnja 2026. U trenutku sklapanja Ugovora kamatna stopa je iznosila 4,50%, a za trajanja otplate kredita kamatna stopa je više puta mijenjana na štetu tužiteljice. Navedenim Ugovorom je ugovorena valutna klauzula u CHF, iako se o istoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo. Navodi da je 27. siječnja 2016, s tuženikom sklopila Dodatak Ugovoru o kreditu kojim je provedena konverzija kredita u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Poziva se na utvrđenja iz predmeta kolektivne zaštite potrošača Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/2012 u kojem je utvrđena ništetnost ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Navodi da, iako je konvertirala kredit nije u cijelosti obeštećena, te joj je tuženik dužan, po osnovi stjecanja bez osnove, vratiti sve što je plaćeno povrh onoga što je bila dužna platiti, odnosno preplaćenu razliku anuiteta koja je nastala zbog promjene kamatne stope i rasta tečaja CHF. Stoga ustaje s tužbom protiv tuženika i konačno uređenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 27. kolovoza 2025. (stranica 472-474 spisa) potražuje isplatu 14.789,70 EUR (s osnove pretplate zbog promjene kamatne stope i tečaja CHF u odnosu na početno ugovorene, te obračunate zatezne kamate do 30. rujna 2015. umanjeno za iznos pretplate priznate u konverziji), sa zateznim kamatama od 1. listopada 2015. do isplate, kao i isplatu 4.836,19 EUR (s osnove razlike preostale glavnice), sa zateznim kamatama od 1. listopada 2015. do isplate, uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik, u odgovoru na tužbu čini neprijepornim da su stranke zaključile Ugovor o namjenskom kreditu 14. listopada 2005., kao i Dodatak Ugovoru o kreditu 27. siječnja 2016. Protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu. Ističe prigovor zastare. Navodi da tužiteljica, nakon konverzije, ne može imati bilo kakvu tražbinu na povrat stečenoga bez osnove zbog bilo kakve preplate, odnosno stjecanja bez osnove iz vremena kad se primjenjivao ugovor o kreditu u protuvrijednosti CHF, jer je izabrala izjednačiti se u svojem pravnom položaju s dužnikom u kreditu u valuti EUR, u skladu s odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, čime raniju pravnu osnovu, s koje je primila i po kojoj je do tada otplaćivala kredit s retroaktivnim učinkom zamijenila posve novom pravnom osnovom, slijedom čega više ne raspolaže zahtjevom koji bi se oslanjao na pravnu osnovu koja je njezino voljom izgubila svaki pravni učinak u pogledu visine kreditne obveze, kojega je imala po izvorno sklopljenom ugovoru o kreditu u kunskoj protuvrijednosti CHF. Oспорava status potrošača, osnovu tužbenog zahtjeva i tijek zateznih kamata. U podnesku od 22. travnja 2024. ističe prigovor zastare za zahtjev za isplatu razlike glavnice jer tužiteljica taj zahtjev nije istakla u tužbi nego tek podneskom od 19. svibnja 2023. Konverzija i obračun glavnice je izvršen 30. rujna 2015. slijedom čega je taj zahtjev za isplatu glavnice u zastari. Ističe da se radi o nedospjeloj glavnici (o računovodstvenoj kategoriji) odnosno o glavnici koja u cijelosti dopijeva tek 2026. pa se nikako ne može govoriti o stjecanju bez osnove na strani banke, niti o tome da se imovina banke povećala, jer do nikakvog prelaska imovine nije ni došlo jer upravo ta nedospjela glavnica nije niti plaćena pa nema govora o smanjenju imovine tužitelja odnosno povećanju imovine tuženika. Protivi se preinaci tužbe za razliku glavnice kako je to izvršeno podneskom od 20. veljače 2024. Oспорava tijekom zateznih kamata. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu parničnog troška.

3. Sud je proveo dokaze: pročitao je obračun cijelog kredita po početno ugovorenoj kamatnoj stopi (stranica 12-15 spisa), Ugovor o namjenskom kreditu od 14.10.2005. (stranica 16-20 spisa), zk izvadak (stranica 22 spisa), pregled promjena kamatnih stopa (stranica 24 spisa), Dodatak Ugovoru o kreditu od 27.1.2016. (stranica 25-27 spisa), instrumenti osiguranja povrata kredita (stranica 28-30 spisa), račun Greta računovodstvo d.o.o. (stranica 32 spisa), iskaz efektivne kamatne stope/realne godišnje kamatne stope (stranica 33-40 spisa), obavijest o izračunu efekata konverzije (stranica 41 spisa), promet po kreditu/specifikacija uplata (stranica 42-52 spisa), izračun konverzije (stranica 69-73 spisa), informativni sažetak izračuna konverzije (stranica 75 spisa), pregled otvorenih stavki po kreditu na dan 30.9.2015. (stranica 77 spisa), prijedlog izmjene ugovora o kreditu (stranica 79 spisa), izvještaj o kalkulatoru za provedbu konverzije kredita (stranica 81-83 spisa), financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. (stranica 278-292 spisa), saslušanjem tužiteljice (stranica 338 spisa), pisanim očitovanjem vještaka Prpića (stranica 351-352. 475-476 spisa), dopunom nalaza vještaka Prpića (stranica 362-363 spisa), dopunom nalaza vještaka Prpića (stranica 454-457 spisa), te pisanim očitovanjem vještaka (stranica spisa).

4. Druge dokaze sud nije provodio, jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo potrebitim za donošenje odluke u smislu čl. 8. ZPP-a.

5. Među strankama nije prijeporno:

- da je tuženik, kao kreditor, s tužiteljicom, kao korisnikom kredita, sklopio Ugovor o namjenskom kreditu 14. listopada 2005. po kojem je tuženik stavio tužiteljici na raspolaganje 102.174,60 CHF u protuvrijednosti kuna prema srednjem tečaju Banke, na dan isplate kredita,
- da je rok otplate kredita je određen na 20 godina, prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio Ugovora,
- da su stranke 27. siječnja 2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu kojim su provele postupak konverzije iz kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR
- da je tužiteljica prihvatila izračun konverzije u kredit s valutnom klauzulom u EUR sa stanjem na dan 30. rujna 2015., te da iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu na taj dan iznosi 64.196,46 CHF.

6. Prijepono je:

- status potrošača tužiteljice,
- jesu li odredbe navedenog Ugovora o kreditu koje određuju promjenjivu kamatnu stopu i visinu mjesečnog anuiteta u kunsjoj protuvrijednosti CHF, ništetne, pa posljedično tomu,
- je li tužiteljica preplatila svoje dugovanje po Ugovoru o kreditu do sklapanja Dodatka Ugovoru o kreditu od 27. siječnja 2016.,
- osnovanost i visina tužbenog zahtjeva,
- zastara tražbine tužiteljice.

7. Na pravni odnos stranaka se primjenjuju odredbe čl. 81., 82., 85., 86. i 87., te 89. i 90. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br.96/2003), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu, a prilikom ocjene poštenosti ugovornih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi treba primijeniti čl. 5. Direktive 93/13/EEZ.

8. Tužiteljica u svom iskazu navodi da je trebala kredit za kupnju stana u visini od oko 60.000,00 EUR i došla je kod tuženika, vidjeti mogućnosti za isti. Službenica banke joj je ponudila kredit u valuti CHF koji se u simulaciji s kreditom u valuti u EUR pokazao povoljnijim, te je ona prihvatila uzeti kredit u toj valuti. Pritom je službenica banke nije upozorila na rizike koje preuzima na sebe ugovaranjem te valute. Nije joj objasnila na temelju čega se mijenja kamatna stopa, budući da je ugovorena kao promjenjiva. Ugovor je od strane banke bio unaprijed pripremljen i zapravo uopće nije pregovarala s njima. Stan je kupila i započela s otplatom kredita, no međutim, mjesečni anuitet je rastao s početnih nešto manje od 3.000,00 kuna na 4.600,00 kuna. Nakon što se pojavila mogućnost konverzije, sklopila je Dodatak Ugovoru o kreditu. Pri sklapanju Dodatka Ugovoru o kreditu je također sve bilo unaprijed pripremljeno od strane banke i ona je to prihvatila budući da se nalazila u vrlo nezavidnoj situaciji otplaćujući visoki mjesečni anuitet. Tom prilikom priznat joj je iznos u dijelu pretplate. Kasnije je taj kredit zatvorila jednim drugim kreditom koji još uvijek otplaćuje. Po zanimanju je ekonomistica i u vrijeme sklapanja Ugovora bavila se marketingom i radila u Coca-Coli. Nije imala u svom vlasništvu trgovačko društvo niti obrt. Stan koji je kupila koristi za stanovanje.

9. Sud prihvaća iskaz tužiteljice jer je logičan i uvjerljiv te podudaran dokumentaciji u spisu. Slijedom navedenog je jasno da je tužiteljica bila prosječan potrošač u trenutku sklapanja Ugovora o kreditu, jer je fizička osoba i sklapala je pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njezinom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, uzevši u obzir namjenu tog Ugovora, a tuženik je bio dužan dokazati suprotno, što nije učinio. Zahtjev transparentnosti određuje da prosječan potrošač, koji je uobičajeno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može shvatiti konkretno funkcioniranje ugovorne odredbe i samim time na osnovi preciznih i razumljivih kriterija procijeniti potencijalno značajne ekonomske posljedice koje bi ta odredba mogla imati na njegove obveze, što je u konkretnom slučaju izostalo, jer tuženik uopće nije objasnio tužiteljici, zašto i kada se mijenja kamatna stopa, kao i na temelju kojih parametara, te što znači ugovaranje valute CHF, kao i rizike koje ona preuzima na sebe.

10. Među strankama nije prijeporno ni da je, sukladno čl. 502. a ZPP, vođen sudski postupak radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača - korisnika kredita protiv više banaka, među ostalim i tuženika, pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, u kojem je sud donio presudu 4. srpnja 2013. posl.br. P-1401/2012, kojom je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. studenog 2004. do 31. prosinca 2008., povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima te koristeći u istima ništetne i nepoštene odredbe, tako da je ugovorena valutna klauzula kojom je glavnica vezana uz valutu CHF, a da prije zaključenja ugovora nije potrošače informirao o svim bitnim parametrima za donošenje odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, te je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o potrošačkim kreditima i koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe tako da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na neizvjesnosti iznosa glavnice koju je potrošač u obvezi vratiti te jednostranom povećanju kamatnih stopa, sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama važećeg ZZP-a, ovo u razdoblju do 6. kolovoza 2007., i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007., pa nadalje, protivno odredbama članaka 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09, dalje: ZZP/07), te suprotno odredbama u pojedinom razdoblju važećeg Zakona o obveznim odnosima.

11. Prema utvrđenjima iz te presude, tuženik je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita sklapajući ugovore o kreditima te koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula u valuti CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora, tuženik, kao trgovac, i korisnici kredita, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali o pojedinim ugovornim odredbama, niti je tuženik potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, odnosno svim rizicima

takvog pravnog posla, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na neizvjesnosti iznosa glavnice kredita kojeg je potrošač kao dužnik imao obvezu vratiti banci.

12. Sukladno članku 502.c ZPP, ovaj sud je vezan za utvrđenja iz navedenog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je u ugovorima o kreditu sklopljenima od strane tuženika kao kreditora, u razdoblju kada je sklopljen i prijeporni Ugovor, nišetna odredba o valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF, neovisno o tome što se u postupcima kolektivne zaštite pravna zaštita pruža na općenitoj, odnosno apstraktnoj razini, s tim da je tuženik u ovom postupku mogao dokazivati da je u konkretnom slučaju bilo pregovaranja oko spornih ugovornih odredbi, te da je tužiteljica bila upozorena na sve rizike predmetnog pravnog posla, odnosno da su joj objašnjeni rizici koje preuzima na sebe ugovaranjem valutne klauzule u CHF.

13. Sukladno navodima iz toč. 10.-12. obrazloženja ove presude, proizlazi da je odredba konkretnog Ugovora o kreditu koji su sklopile stranke, u dijelu u kojem je obveza vezana za valutu CHF, nepoštena i kao takva nišetna. Odredbom čl. 324. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 155/23), dalje ZOO, propisano je da nišetnost neke odredbe ugovora ne povlači nišetnost ugovora u cijelosti, ako on može opstati bez nišetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora, ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, ali će ugovor ostati valjan, čak iako je nišetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora, u slučaju kada je nišetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje.

14. Prema odredbama čl. 1021. ZOO, bitni sastojci ugovora o kreditu su obveza davanja određenog novčanog iznosa i obveza vraćanja iskorištenog iznosa novca uz obvezu plaćanja ugovorenih kamata, u vrijeme i na način kako je utvrđeno ugovorom, slijedom čega, nišetnost odredaba o valutnoj klauzuli nije element bez kojeg ugovor o kreditu ne može opstati, jer je iznos kredita koji je tužitelju stavljen na raspolaganje utvrdiv u kunama i iznos koji je on morao vratiti prema otplatnom planu i bez te odredbe, a isto se odnosi i na odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi, pa nišetnost navedenih odredbi nema za posljedicu nišetnost cijelog ugovora.

15. U tom smislu valja naglasiti da se nišetnost odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, makar u dijelu o kojem ovisi mogućnost njegove opstojnosti u cjelini, ne odnosi na bitne elemente ugovora o kreditu iz čl. 1022. st. 2. u vezi s čl. 1021. ZOO, a to su iznos kredita, uvjeti davanja, korištenja i vraćanja kredita. Doduše, činjenica jest da odredbe kojima su ugovorene kamatna stopa i valutna klauzula jesu vezane uz uvjete vraćanja kredita, dakle uz jedan od bitnih sastojaka ugovora o kreditu. Međutim, ugovorna odredba o visini početno ugovorene kamatne stope je valjana, jednako kao što je valjana i ugovorna odredba o kunsom iznosu kojeg je tuženica kao banka stavila na raspolaganje tužiteljici kao korisniku kredita, a nišetnost ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli je i utvrđena upravo zbog toga da bi predmetni ugovor o kreditu bio oslobođen tih odredbi.

16. Sklapanjem Dodatka Ugovoru, neravnoteža u pravima i obvezama otklonjena je za buduće razdoblje, jer je istim Ugovor konvertiran u ugovor o kreditu s valutnom

klauzulom u EUR, što, međutim, ne znači da je tužiteljica, iako joj je priznata preplata tom prilikom, uistinu i oštećena kao da ništetnih ugovornih odredbi nije bilo, odnosno, ne znači da je u potpunosti dovedena u pravni položaj u kojem bi bila da u predmetnom Ugovoru nije bilo nepoštenih i ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Naime, o pitanju postojanja pravnog interesa za pokretanje i vođenje parnica u kojima tužitelj ističe ništetnost ili traži utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi ugovora o kreditu zaključenog u valuti CHF, a u slučajevima kada su stranke zaključile Dodatak Ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija kredita, već se je izjasnio i VSRH u svojoj odluci od 12. veljače 2019. donesenoj u predmetu posl. br. Rev-2868/2018 povodom izvanredne revizije, u kojoj je postavljeno pitanje gubi li sklapanjem dodatka ugovora o kreditu korisnik kredita pravni interes zahtijevati utvrđenje ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

17. Na tako izričito postavljeno pravno pitanje, navedeni sud je izrazio stav da sama činjenica da su stranke sklopile dodatak ugovoru o kreditu na temelju ZID ZPK/15, kojim je izvršena konverzija kredita u valuti CHF u kredit uz valutnu klauzulu u valuti EUR, a kojim su u prethodno zaključenom ugovoru o kreditu izmijenili odredbe glede valutne obveze, kamatne stope i iznosa preostale neotplaćene glavnice kredita, i kojim su postigle sporazum o raspolaganju preplatom, ne znači da je korisnik kredita izgubio pravni interes za utvrđenjem da su pojedine odredbe ugovora o kreditu u valuti CHF ništetne. Ovo stoga što korisnik kredita i nadalje tvrdi da mu nije u cijelosti podmiren dug, odnosno da provedbom konverzije nije u potpunosti oštećen glede posljedica koje su proizvele ništetne ugovorne odredbe, slijedom čega i postavlja kondemnatorni zahtjev za isplatu, pri čemu treba imati u vidu i to da ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla, kao i da ništetan ugovor ne postaje valjan ni kada uzrok ništetnosti naknadno nestane (čl. 326. st. 1. ZOO), osim u izuzetnim uvjetima koje propisuje čl. 326. st. 2. ZOO. Isto stajalište je taj sud izrazio i u kasnije donesenoj odluci posl. br. Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020.

18. Po utvrđenju ovoga suda, tužiteljica, neovisno o zaključenom sporazumu o konverziji, ima pravni interes za pokretanje predmetne parnice, odnosno ovlaštena je u istoj pozivati se na ništetnost pojedinih ugovornih odredbi, kako bi na temelju toga ostvarila zaštitu povrijeđenih prava za koja smatra da joj pripadaju, odnosno kako bi ostvarila pravo na oštećenje zbog primjene tih ništetnih odredbi, a takav zaključak je u skladu i s pravnim shvaćanjem izraženim i u odluci Suda EU, donesenoj 14. ožujka 2019. godine u predmetu C-118/17 (Dunai protiv Erste bank Hungary), prema kojem shvaćanju odredbu čl. 6. st. 1. Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim ugovornim odredbama uvijek treba tumačiti na način da nepoštene ugovorne odredbe nisu obvezujuće za potrošače, i to kao da nikada nisu postojale, tako da ne mogu imati učinak u odnosu na potrošača, sve to s posljedicom ponovne uspostave pravne i činjenične situacije u kojoj bi se potrošač nalazio kada navedena odredba ne bi postojala. Stoga u situaciji kada su nepoštene ugovorne odredbe izmijenjene ili zamijenjene drugim odredbama s ciljem kako bi se neki ugovor održao na snazi, i to ne samo onda kada do toga dođe izravnom intervencijom zakonodavca, već i onda kada do toga dođe intervencijom ugovornih strana izvršenom temeljem neke zakonske odredbe, kao što je to ovdje slučaj, to nikako ne može imati za posljedicu smanjenje zajamčene pravne zaštite potrošača, što znači da potrošač u svakoj situaciji, pa tako i u konkretnom slučaju tužiteljica, mora imati mogućnost uspostave,

činjenično i pravno, one situacije u kojoj bi se nalazila da takva nepoštena odredba nije postojala, a osobito mora imati mogućnost ostvarivanja povrata koristi koju je trgovac neopravdano stekao na njezinu štetu temeljem nepoštene i ništetne ugovorne odredbe.

19. Konverzija kredita u valuti CHF, onako kako je uređena navedenim Zakonom odnosi se isključivo na ugovorne obveze proizašle iz ugovora o kreditu, i niti jedna odredba Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 102/15, dalje ZID ZPK) ne širi primjenu konverzije na izvanugovorne odnose stranaka, kao što su restitucijski zahtjevi (stečeno bez osnove) temeljem ništetnih ugovornih odredbi. Konačno, treba imati u vidu i to da se tužiteljica niti jednom odredbom sklopljenog Dodatka Ugovoru ne odriče prava zahtijevati potpuno obeštećenje temeljem ništetnih ugovornih odredbi ugovora o kreditu. Iz sadržaja Dodatka Ugovora o kreditu na temelju kojeg je provedena konverzija ne proizlazi da bi tužiteljica pristala slobodnom voljom, niti da je sporazumno s tuženikom, kako to tvrdi tuženik, pristala da se iznosi uplaćeni s osnove ništetnih odredbi Ugovora o kreditu kojima je bila regulirana valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa uračunaju u Izračun konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF od 30. rujna 2015., niti je tuženik na kojem je teret dokaza takvu činjenicu dokazao, niti je predložio provođenje dokaza na takvu okolnost. Nadalje tuženik nije dokazao niti je predložio provođenje dokaza na okolnost utvrđivanja da bi se tužiteljica odrekla svojih prava da ostvaruje pravo na povrat uplaćenih iznosa s osnove ništetnih odredbi ugovora o kreditu za koje je utvrđeno odlukama VTSRH i VSRH da su ništetne, niti je to utvrđeno njezinim iskazom, kojim dokazuje da ga je potpisala, jer nije imala izbora zbog povećanog iznosa mjesečnih anuiteta. Ujedno se ističe kako čl. 19.c točka 4. ZID ZPK nije propisano da bi se uplate s osnova ništetnih ugovornih odredbi prilikom konverzije uračunavale u iznose uplaćene radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (čl.19. c. točka 4. ZID ZPK). U konačnici prema odredbi čl. 19.c. ZID ZPK točkom 1.-3. zakonodavac je propisao kako se konverzija provodi na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita (točka 1.), dočim u točki 2. čl. 19. c. ZID ZPK zakonodavac propisuje da se umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, te u točki 3. čl. 19.c. ZID ZPK propisano je da početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom.

20. Zaključno, s obzirom na ništetnost navedenih odredbi, tuženik ne bi imao pravo na naplatu svog potraživanja na temelju istih, odnosno, sukladno čl. 323. ZOO, bio bi dužan vratiti tužiteljici sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Nadalje, i člankom 1111. ZOO, koji uređuje institut stjecanja bez osnove,

propisano je da je stjecatelj dužan vratiti dio imovine druge osobe koji je prešao u njegovu imovinu, odnosno naknaditi vrijednost postignute koristi, ako taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu. Pritom je za istaknuti da se tužiteljica može pozivati na utvrđenja iz presude donesene u postupku povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava, iako ne potražuje naknadu štete, jer pravilnim tumačenjem odredbe članka 502. c ZPP, proizlazi da taj termin podrazumijeva sve vrste, odnosno oblike kompenzacija koje potrošač postavlja prema trgovcu, a ne samo zahtjeve za naknadu štete, jer ona tvrdi da provedenom konverzijom nije u potpunosti oštećena.

21. Pri donošenju ove odluke, sud je imao u vidu i presudu Suda Europske unije C-118/17 od 14. ožujka 2019. u kojoj je izraženo stajalište kako činjenica da su određene ugovorne odredbe putem zakona bile proglašene nepoštenim i ništavim te zamijenjene novim odredbama da bi se održao postojeći ugovor na snazi ne može imati za učinak smanjenje zaštite zajamčene potrošačima, kao i stajalište Suda Europske unije u odluci broj C-452/18 od 9. srpnja 2020. u kojoj se navodi „...*da članak 6.stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da mu se ne protivi mogućnost da odredba ugovora koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač, a za koju se u sudskom postupku može utvrditi da je nepoštena, valjano bude predmet ugovora o obnovi između tog prodavatelja robe ili pružatelje usluga i tog potrošača, kojim se potomji odriče učinka do kojih bi dovelo proglašavanje te odredbe nepoštenom pod uvjetom da to odricanje rezultat je slobodnog i informiranog pristanka potrošača...*“. Nadalje se navodi „*Članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 u vezi s točkom 1. Pod točkom (q) njezina Priloga, kao njezin članak 6. stavak 1. treba tumačiti na način da odredba sadržana u ugovoru koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač kako bi razriješili postojeći spor, a kojom se potrošač odriče isticanja pred nacionalnim sudom zahtjeva koje bi mogao istaknuti da nema te odredbe, može se smatrati „nepoštenom“, osobito ako navedeni potrošač nije mogao raspolagati relevantnim informacijama koje bi mu omogućile shvaćanje pravnih posljedica koje za njega iz te odredbe proizlaze;*“

22. Također je sud imao u vidu i odluku VSRH poslovni broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022., Rev-637/2019-2 od 15. studenog 2022., kao i Rev 1096/2022-2, Rev-925/2023 od 8. travnja 2025. i Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026.

23. Kako je prethodno navedeno, imajući u vidu sadržaj Aneksa 2.Ugovora o kreditu koji su stranke sklopile, te odredbe čl. 19.c. ZID ZPK, kao i stajališta Europskog suda pravde, po utvrđenju ovoga suda, tužiteljica osnovano zahtijeva povrat preplaćenih iznosa s osnove ništetnosti ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF. Kao što je prethodno navedeno i obrazloženo, tuženik, na kojem je teret dokaza, nije dokazao u tijeku ovog postupka, niti je dostavio dokaz, da bi se tužiteljica odrekla svojeg prava na sudsku zaštitu u smislu da zahtijeva povrat pretplaćenih iznosa koji su predmet ovog spora, niti je dokazao da bi tužiteljici predočio i informirao je o ekonomskim posljedicama koje za nju nastaju u smislu da će obuhvatiti izračunom sve uplaćene iznose, pa i one koje je tužiteljica uplatila na temelju nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu u postupku konverzije.

24. Sklapanjem Dodatka Ugovora o kreditu potrošač svojom voljom nije pristao s bankom urediti posljedice ništetnosti ugovornih odredbi kredita u CHF na način da bi iste otklonili za razdoblje koje je prethodilo sklapanju Sporazuma o konverziji. To nije bila volja niti banaka, a niti je ZID ZPK/15 to predviđao i propisao, a niti se korisnik kredita dobrovoljnim sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu mogao odreći prava koja mu pripadaju temeljem posljedica nepoštenih ugovornih odredbi osnovnog ugovora o kreditu do dana sklapanja Sporazuma o konverziji. Tim Sporazumom samo je redefiniran ugovorni odnos između korisnika kredita i banke „pro futuro“ i retroaktivno, ali time se nije rješavalo pitanje nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

25. To posebno iz razloga jer odredbe o valutnoj klauzuli ugovora u CHF u vrijeme provedbe konverzije nisu uopće bile utvrđene ništetnima u kolektivnom sporu (tek je presudom VTSRH posl. br. PŽ- 6632/2017 od 14. lipnja 2018. potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013. kojom je utvrđeno između ostalog, da je tuženica povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapajući s istima ugovore o kreditima i koristeći ništetne ugovorne odredbe kojom je glavnica kredita vezana uz valutnu klauzulu u CHF, te je u odnosu na navedenu presudu odbijena revizija tuženice presudom VSRH posl. br. Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019.

26. Napominje se da je u vrijeme donošenja ZID ZPK i sklapanja Sporazuma o konverziji na snazi bila odluka VSRH posl.br. Revt-249/14 od 9. travnja 2015. kojom je odbijena revizija tamo tužitelja i na koji način je u to vrijeme egzistirala pravomoćna odluka VTSRH broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014 kojom je preinačena prvostupanjska odluka Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. i odbijen zahtjev za utvrđenje ništetnosti devizne klauzule u CHF. Tek nakon odluke Ustavnog suda RH broj U-III-2521/2015, U-III-2536/2015, U-III-2547/2015, U-III-2565/2015, U-III-2603/2015, U-III-2604/2015, U-III-2605/2015 od 13. prosinca 2016. kojom je Ustavni sud Republike Hrvatske djelomično usvojio ustavnu tužbu tužitelja u kolektivnom sporu te ukinuo odluku VSRH posl. br. Revt 249/14-2 od 9. travnja 2015. u dijelu kojim je odbijena revizija tužitelja protiv presude VTSRH posl. br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. došlo je do donošenja odluka i konačno tek u rujnu 2019. do jasno izraženog stajališta VSRH da je i devizna klauzula u Ugovorima o kreditu u CHF nepoštena i ništetna.

27. Stoga je jasno da ZID ZPK nije mogao otklanjati posljedice ništetnosti devizne klauzule u CHF jer je ona u vrijeme donošenja tog Zakona i posljedično tome u vrijeme sklapanja Sporazuma o konverziji bila pravomoćno utvrđena valjanom.

28. ZID ZPK izvršio je izjednačavanje korisnika kredita u CHF s korisnicima kredita u EUR, ali time je samo djelomično provedena i restitucija koja pripada korisnicima kredita u CHF za razdoblje od sklapanja osnovnog ugovora o kreditu pa do provedbe konverzije prema ZID ZPK, odnosno sklapanja Dodatka Ugovoru o kreditu.

29. Nije sporna zakonitost i provedba bilo kojeg dijela konverzije sukladno ZID ZPK, međutim, posljedice tako provedene konverzije nemaju utjecaj na ugovorni odnos na način da bi otklonile ili izmijenile učinke ugovora o kreditu do dana

sklapanja Aneksa ugovoru o kreditu, a samim time i učinke ništetnosti odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli koji proizlaze iz presuda povodom kolektivne tužbe radi ništetnosti promjenljive kamatne stope i valutne klauzule u CHF. Tuženik nije dokazao da bi tužiteljicu informirao kako uplaćene iznose s osnove ništetnih odredbi Ugovora o kreditu će uračunavati u otplatu mjesečnih anuiteta („namirenje budućih anuiteta“) za kredit u valuti EUR koji su izračunati u otplatnom planu (simulirani otplatni plan) sve do 30. rujna 2015., niti da bi o istome postigao sporazum s tužiteljicom.

30. Prema mjerodavnoj praksi Europskog suda pravde u predmetu C-186/16 navodi se da kod obveza banaka prema korisnicima kredita nije dovoljno da je odredba jasna i razumljivo sastavljena već je nužno potrošaču ponuditi dovoljno informacija kako bi mogli donijeti razborite odluke, a koje informacije tuženik nije pružio tužiteljici, niti je dokazao da bi joj pružio dovoljno informacija kako bi mogla shvatiti ekonomske posljedice svoje odluke. Stoga, po shvaćanju ovog suda, tužiteljica, kao korisnica kredita u CHF koja je sklopila Dodatak Ugovora o kreditu, ima pravo potraživati stečeno bez osnove temeljem ništetnih ugovornih odredbi isključivo u odnosu na razdoblje važenja Ugovora o kreditu u CHF do dana provedbe konverzije sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu, a u vidu razlike preplate koja je dobivena konverzijom i one koja bi joj pripadala temeljem posljedica ništetnosti Ugovora o kreditu u CHF.

31. Pri tome je sud imao u vidu pravno shvaćanje VSRH iz odluke posl. br. Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026. u kojoj je zauzeto pravno shvaćanje da "Petrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.", no međutim, iz naprijed navedenih razloga ovaj sud je shvaćanja kako je obrazloženo u točkama 23.-30. obrazloženja ove presude.

32. U odnosu na istaknuti prigovor zastare ističe se da je VSRH u svojoj presudi poslovni broj Rev-2245/2017 od 20. ožujka 2018. izrazio stajalište da pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnog interesa potrošača dolazi do prekida zastare primjenom odredbe čl. 241. ZOO, te zastara pojedinačnih zahtjeva ove vrste počinje teći ispočetka od trenutka pravomoćnosti sudske odluke u povodu te tužbe. Kondikcijski zahtjev zastarijeva u općem zastarnom roku od pet godina pa je tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača koja je podnesena 4. travnja 2012., prije isteka petogodišnjeg zastarnog roka prekinula je zastarijevanje. Presuda u kolektivnom sporu u dijelu koji se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu je postala pravomoćna 13. lipnja 2014., a u dijelu koji se odnosi na valutnu klauzulu u CHF je postala pravomoćna 14. lipnja 2018. Individualnu je tužbu tužiteljica u ovom predmetu podnijela 12. lipnja 2019., dakle očito prije isteka petogodišnjeg zastarnog roka za individualne restitucijske zahtjeve koji počinje teći ispočetka tek od trenutka

pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu tužbe za zaštitu kolektivnih prava i interesa potrošača.

33. Na okolnost visine tražbine tužitelja i tijeka kamata, odnosno izračuna razlike između iznosa koji je tužiteljica plaćala po osnovi promjenjive kamatne stope i valutne klauzule i iznosa koji bi plaćala da je plaćala po kamatnoj stopi i tečaju CHF na dan korištenja kredita, te razlike između početno ugovorenih i stvarno plaćenih mjesečnih anuiteta, razlike glavnice i tzv. negativnih razlika, proveden je dokaz financijskim vještačenjem po Darku Prpiću, stalnom sudskom vještaku.

34. Iz njegova nalaza i mišljenja proizlazi da ukupna razlika između iznosa mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu, da se kamatna stopa nije mijenjala sukladno odlukama o kamatnim stopama tuženika, i iznosa mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 3.783,29 EUR. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 7.970,31 EUR, za anuitete koje je nalazom utvrđen više plaćen iznos. Ukupna razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije iznosi 36.438,26 HRK, odnosno 4.836,19 EUR. Iznos preostale glavnice prema konvertiranom EUR kreditu na dan konverzije 28. siječnja 2016. iznosi 42.521,93 EUR što u kunsjoj protuvrijednosti po tečaju HNB-a na dan konverzije iznosi 325.580,72 HRK. Iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom ugovorene kamatne stope i tečaja na dan isplate kredita iznosi 60.680,97 CHF odnosno 289.142,46 HRK. Razlika između iznosa 325.580,72 HRK i iznosa 289.142,46 HRK je 36.438,26 HRK. Prema obavijesti o izračunu efekata konverzije utvrđena je preplata tužiteljice po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, na dan 28. siječnja 2016. iznosi 1.629,12 EUR. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi -4.857,46 kn, odnosno -644,69 EUR, za anuitete koje je nalazom utvrđen manje plaćen iznos.

35. U svom pisanom očitovanju na prigovore tuženika iz podneska od 22. travnja 2024. vještak iste argumentirano otklanja i ostaje kod danog nalaza i mišljenja.

36. U dopuni nalaza i mišljenja vještak navodi da je prema obavijesti o izračunu efekata konverzije utvrđena preplata tužiteljice po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, koja na dan 28. siječnja 2016. iznosi 1.629,12 EUR. Za vještaka način na koji će se preplata priznata tužitelju prilikom provođenja konverzije uzeti u obzir, odnosno hoće li se preplata utvrđena konverzijom oduzimati od zateznih kamata obračunatih na razlike anuiteta zbog promjene tečaja ili samih razlika anuiteta zbog promjene tečaja, te hoće li se uzimati u obzir i manje plaćene razlike s osnove promjene tečaja ili ne, predstavlja pravno pitanje. Zaključno navodi da više plaćene razlike u anuitetima s osnove promjene kamatne stope iznose 3.783,29 EUR, više plaćene razlike u anuitetima s osnove promjene tečaja iznose 7.970,31 EUR, preplata utvrđena konverzijom iznosi 1.629,12 EUR. Ukupno i predstavlja zbroj više plaćenih razlika anuiteta s osnove promjene kamatne stope i tečaja, umanjene za preplatu utvrđenu konverzijom i iznosi

10.124,48 EUR. Razlika preostale glavnice po konverziji iznosi 4.836,19 EUR. Ukupno II predstavlja iznos Ukupno I uvećan za razliku preostale glavnice i iznosi 14.960,67 EUR. Manje plaćene razlike anuiteta s osnove promjene tečaja iznose 644,69 EUR. Sveukupno predstavlja iznos Ukupno II umanjen za manje plaćene razlike anuiteta s osnove promjene kamatne stope i tečaja i iznosi 14.315,98 EUR.

37. U svom pisanom očitovanju na navode podneska tužiteljice od 4. lipnja 2025. vještak navodi da je uvidom u dopunu nalaza tužiteljica utvrdila da je izračunao preplatu utvrđenu u konverziji te izvršio uračunavanje iznosa koji je tužiteljici priznati u konverziji. Međutim, da bi se na pravilan način izračunao iznos preplate priznate u konverziji potrebno je prvenstveno izračunati zakonske zatezne kamate na sve pojedinačne preplaćene iznose do 30. rujna 2015. te od tako dobivenog zbroja (preplata + kamate) oduzeti iznos tužitelju priznat u konverziji. Ukupno izračunate zatezne kamate iznose 4.655,22 EUR. Ukupno II predstavlja iznos Ukupno I uvećan za razliku preostale glavnice i iznosi 19.625,89 EUR. Sveukupno predstavlja iznos Ukupno II umanjen za manje plaćene razlike anuiteta s osnove promjene kamatne stope i tečaja i iznosi 18.981,20 EUR.

38. U svom pisanom očitovanju na podnesak tuženika od 13. kolovoza 2025. vještak navodi da je u dopuni nalaza napravio izračun zateznih kamata i rekapitulacije sukladno zadatku suda, te je u dopuni naveo „Za vještaka način na koji će se preplata priznata tužitelju prilikom provođenja konverzije uzeti u obzir, odnosno hoće li se preplata utvrđena konverzijom oduzimati od zateznih kamata obračunatih na razlike anuiteta zbog promjene tečaja ili samih razlika anuiteta zbog promjene tečaja, te hoće li se uzimati u obzir i manje plaćene razlike s osnove promjene tečaja ili ne, predstavlja pravno pitanje.“.

39. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, kao i njegove pisane dopune i očitovanja, jer detaljno obrazložen, stručan i izrađen na temelju cjelokupne relevantne dokumentacije, a ni stranke na isti nisu imali prigovora u pogledu njegova računskog dijela.

40. Kako je prihvaćen nalaz i mišljenje vještaka, to je usvojen tužbeni zahtjev i tužiteljici dosuđen traženi iznos u visini 14.789,70 EUR (s osnove plaćene razlike zbog promjene kamatne stope, razlike u anuitetima s osnove promjene tečaja u visini, te obračunate zatezne kamate na više plaćene razlike do dana provedene konverzije umanjen za iznos priznate pretplate, budući je tužiteljica tako tražila tužbenim zahtjevom, sukladno čl. 2. st. 1. ZPP-a).

41. Budući da je razlog ništetnosti prijepornih ugovornih odredbi o kojima se nije pojedinačno pregovaralo njihova nepoštenost, tužiteljici je uz primjenu članka 1115. ZOO-a dosuđena zatezna kamata na dosuđeni od prvog idućeg dana nakon dana učinjene konverzije, odnosno od 1. listopada 2015. u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, te od 1. siječnja 2023. do isplate, temeljem iste odredbe ZOO-a i čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 156/22).

42. Sud je odbio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužiteljica zahtijeva isplatu razlike glavnice u visini 4.836,19 EUR sa zateznim kamatama od 1. listopada 2015. do isplate, zbog sljedećih razloga;

43. Nije prieporno da je konverzija provedena sukladno odredbi čl. 19. c ZID ZPK. Tuženik je konvertirao glavnice kredita u CHF u kunskoj protuvrijednosti u valutu EUR te je potom primijenio na tako konvertiranu glavnice kamate na kredite. Tuženik je razliku preplaćenih iznosa koristio za zatvaranje budućih mjesečnih anuiteta. Kako tuženik nije konvertirao glavnice kredita u visini koja je utvrđena na dan konverzije već je konvertirao glavnice kredita u CHF koja je ugovorena i to na dan isplate kredita, te kako tužiteljica nije bila u obvezi vratiti konvertiranu visinu glavnice utvrđene na dan konverzije u valuti CHF, to po shvaćanju ovog suda, tužiteljica neosnovano zahtijeva isplatu razlike glavnice. Uostalom, sud je u ovoj pravnoj stvari dosudio tužiteljici preplaćene iznose tako da je primijenjen tečaj CHF na dan isplate kredita tijekom cijelog ugovornog razdoblja do dana konverzije pa kako su tužiteljici dosuđeni preplaćeni iznosi prema početnom tečaju za CHF, te kako je tuženik proveo konverziju sukladno ZID ZPK, to tužiteljica neosnovano zahtijeva preplaćeni iznos glavnice. Pri tome se ističe da je tuženik primijenio visinu tečaja kako je propisano čl. 19.c. ZID ZPK toč. 7. i 8. koja glasi:

"7. iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR utvrđuje na dan 30. rujna 2015., kao razlika novog otplatnog plana utvrđenog sukladno točki 3. ovoga stavka i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno točki 4. ovoga stavka, pri čemu iznos preplate utvrđen u točki 5. ovoga stavka ne umanjuje iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR, a manje uplaćeni iznos utvrđen u točki 6. ovoga stavka namiruje se sukladno sporazumu vjerovnika i potrošača,

8. učinak konverzije utvrdi kao razlika:

- stanja neotplaćene glavnice u CHF i valutnoj klauzuli u CHF evidentirane u poslovnim knjigama vjerovnika na dan 30. rujna 2015. izračunata u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na dan 30. rujna 2015., a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se ograničenje tečaja iz članka 11.d ovoga Zakona odnosi na obroke odnosno anuitete u CHF i valutnoj klauzuli u CHF koji dospijevaju do isteka roka ograničenja iz članka 11.d ovoga Zakona i

- iznosa neotplaćene glavnice iz točke 7. ovoga stavka."

44. Kako je tuženik proveo izračun prema odredbi čl. 19. c. ZID ZPK, te kako nije bila obveza tuženika primjenjivati povoljniji tečaj, sud je odbio tužbeni zahtjev u tom dijelu.

45. Pri tome se ističe i da Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj U-I-3685/2015. i dr. od 4. travnja 2017.godine nije prihvatio prijedloge za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15.) kao i prijedloge za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o kreditnim institucijama ("Narodne novine" broj 102/15.). Ustavni sud Republike Hrvatske u svom obrazloženju u bitnom navodi ..."Ustavni sud, kada odlučuje o osnovanosti prijedloga za ocjenu suglasnosti osporenih odredaba ZID ZPK-a i Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o kreditnim institucijama u konkretnom slučaju, ostaje pri svom stajalištu, izraženom u rješenju od 11. studenoga 2016., da su ZID ZPK i Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o kreditnim institucijama posebni

zakoni ne-sistemskeg karaktera s trajnim učinkom kojima su uvedene specifične interventne zakonske mjere javnopravnog karaktera donesene u cilju otklanjanja neravnoteže u vjerovničko-dužničkim odnosima u slučaju CHF kredita." (točke 17. do točke 33. rješenja Ustavnog suda Republike Hrvatske).

46. Samim time, kad se uzme u obzir što obuhvaća ova tzv. razlika glavnice, kako je prethodno obrazloženo tj. u biti je to valutna razlika, nije osnovan prigovor zastare za taj dio zahtjeva, sve kako je obrazloženo za neosnovan prigovor zastare za samu valutnu klauzulu u CHF.

47. Glede stava tuženika kako plaćene iznose zbog nepoštenosti i ništetnosti odredaba o CHF valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi treba umanjiti za one iznose za koje je tužiteljica platila manji anuitet zbog toga što je tečaj CHF bio niži od onoga na dan isplate, kao i kada je kamatna stopa bila niža u odnosu na početno ugovorenu, ističe se da iz ZZP ne proizlazi da bi plaćanjem manjeg anuiteta u određenom vremenskom razdoblju trajanja ugovora tuženik zbog ništetnosti ovih odredbi ostvarivao pravo na povrat u smislu članka 323. stavak 1. ZOO-a jer se odredba članka 96. stavak 1. ZZP-a odnosi samo na potrošače. Naime pravna osnova po kojoj je tužiteljica plaćala niži tečaj i kamatu nije otpala slijedom čega tuženik ne može iznos negativne razlike tražiti od tužiteljice u smislu odredbe članka 1111. ZOO-a. Naime, kod ništetnosti ugovora, pa tako i djelomične ništetnosti, svaka strana ima pravo zatražiti restituciju temeljem odredbe čl. 323. st. 1. ZOO-a, te je osnovna pretpostavka da bi se moglo odlučivati o zahtjevu tužene da je ista istakla protutužbeni zahtjev, procesnopravni prigovor radi prebijanja ili materijalnopravni prigovor prijeboja u smislu odredbi čl. 195. i čl. 196. ZOO, što je konkretno izostalo. Stoga nema mjesta umanjivati potraživanje tužiteljice na ime ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi s onim iznosima kada je tečaj CHF bio niži od početno utvrđenog i to samo na temelju općenitih prigovora materijalnopravne naravi tuženice u odnosu na visinu potraživanja tužitelja (tako i VSRH u Rev 549/2023-4 od 18. prosinca 2023.).

48. Sud je dopustio preinaku tužbe povišenjem tužbenog zahtjeva u podnesku tužiteljice od 20. veljače 2024. sukladno nalazu i mišljenju vještaka, jer tužiteljica isto nije mogla učiniti prije provedenog dokaza financijskim vještačenjem te nije ni znala da postoji razlika glavnice dok to nije utvrdio vještak, te jer je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, sukladno čl. 190. ZPP-a.

49. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 2. ZPP-a, sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora (19.625,89 EUR) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23).

50. Tužiteljica je u cijelosti uspio s osnovom tužbenog zahtjeva, te u omjeru 75% s visinom, slijedom čega je njezin uspjeh u sporu 88%.

51. Tužiteljici zastupanoj po odvjetnici priznat je parnični trošak koji se odnosi na sastav tužbe (Tbr 7. toč. 1. OT 250 bodova), zastupanje na ročištima održanim dana 4.12.2023., 12.11.2024., 5.6.2025., 3.2.2026. i 11.6.2026. (Tbr 9. toč. 1. OT 1250 bodova), sastava podneska od 28.1.2020., 20.2.2024., 22.5.2024. i 27.8. 2025. (Tbr 8. toč. 1. OT 1000 bodova), odnosno 2500 bodova ili 5.000,00 EUR, trošak

obračunatog poreza na dodanu vrijednost u visini 25% u iznosu 1.250,00 EUR, što ukupno iznosi 6.250,00 EUR, koji trošak je umanjen za 12,00% odnosno za 750,00 EUR, tako da priznati trošak zastupanja tužiteljice iznosi 5.500,00 EUR, čemu je pribrojen trošak predujma za provođenje financijskog vještačenja u iznosu 450,00 EUR, te trošak sudske pristojbe na tužbu 163,65 EUR, tako da ukupno priznati trošak tužiteljice iznosi 6.113,65 EUR, sukladno čl. 155. ZPP-a.

52. Budući da je tužiteljica tražila zateznu kamatu na dosuđeni trošak parničnog postupka tekuću od presuđenja do isplate, a kako parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka, sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a, sud joj je na dosuđeni parnični trošak dosudio zateznu kamatu tekuću od donošenja presude u ovoj pravnoj stvari, to jest od 20. srpnja 2026. do isplate.

53. Zatezna kamata na parnični trošak je dosuđena u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U Zagrebu, 20. srpnja 2026.

Sutkinja

Jadranka Liović Merkaš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude.

Dna:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-f2a47**

Kontrolni broj: **0d97f-3f240-ae830**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.